

Van hoefsmeejerij tot scheepswurref

Aaindelijk is 't dan zóóver dà nae jaereleng gesteggel 't 'Plaetje', wà suns menseheugenis opslagterrain was van Odderjaon Volker, een nieuwe bestemming krijgt. Ja, ja, die Leo Boer het 't merakels voor mekaor. Wat ken 't och aerdigchies gaon in de wêrld. In mijn jonge jaere heb ik nog gewaarekt bij z'n opao, Jan Boer de smid, toe die nog bij de waortoren z'n smejerij had.

SLIEDRECHT - Naest 't boere-waarek, zóóas kachelrijpe en mollebege, rishakken lak-messe, maakte me roeibóóte, ankerroeke en vlette. Ok hadde me wel is karrewaachies aan boord van hânne-voertschape die met hóg waoer in de gantel wiere gehuuld. Wat kan d'r in een menselwe van een goeje 80 jaer toch een hóg gebouwe, want zó lang is 't geleeje dat opao Jan voor z'n aage begou. Naedat die bedrijfslaa-ting met de twee zonne leep en Més was uitgebraad, wier die zaak verplaat naer d'n omgeving van De Wiel. D'r ouwe lakkerij van bakker Kraemer wier afgebroke en zóódoende ontsting d'r een aerdig wurref aan vlot waoer. 't Was wel weer in

een wouwijk en aan kla-oge van de buurt natuurlijk géén gebrek, maor 't was een vooruitgang al was 't to nog behellepe. Nae een aantal jaere kwam d'r een mogelikkaad om 't bedrijf te verplaatse naer 't terrain waer vroeger scheepswurref 'De Klop' was. Een gróóte veruitgang

SLIEDRECHTS DIALECT: AAINDELIJK IS 'T DAN ZÓÓVER NAE GESTEGGEL

mè meer ruimte en zóówaer een aage haoventje en dróglokke.

Lekaosie

Wat ok belangrik was: ge-lege in een industriegebied. Maor nu is die kegel hêle-mael deur de kaarek en gaot 't bedrijf opnieuw verkaske naer een andere lekaosie en wel naer 't veul bespro-ke 'Plaetje'. Een merakels mooie plek compleet met een insteekhaove. Opao Jan zou to nog is motte zien, hoe z'n onderzeming van éénvoudige durressmid is uitgegrónd tot een bedrijf dà behoortik z'n pertichie meelaaet in de waarekge-legenighaad van Sliersicht. Nóg mooier is 't, dat 't pole-tieke getouwrek om 't 'Plaetje' aaindelijk aan een end is gekomme met as rizzalta-ot een bedrijveterrain dat 't weze mag. Zó kan een ber-chie in de Maarewestreek je

Scheepswerf Boer bij de Wiel.

Foto Historische Vereniging Sliedrecht

weer hémel trug voere naer 't verleeje. Ik ziet de rom-nollige smeejerij van opao Jan nog zóó voor me, en ik ruik nóg de amperte gour van vuur en ijer. Denk ik 't'r nóg aan hoe hard 't gewaer-ekt wier en hoe je as jonge knaop gevurromd wier tot vakman, want 'kan nie' hoes-ting nie en een gevurleide

uitspraak van baos Jan was: "Goed knoesie is ok een vak!" Maor ok weet 'k nog hooveel kou we hebbe geleepe. Moe nooit zal ik vorgeete hoe Jan Boer ons in de oorlogsjare letterlijk in leve hâ gehouwe deur d'asgeleiks te zurrege voor twee, deur tante Lenso, z'n zuster, gebakke taarwe boterumme!

Locatie

Na de periode bij de Waortoren verhuise het bedrijf Boer naar De Wiel. Ook stond op deze plaats een schoolgebouwe dat vervangen werd door de Wil-helminaschool in wijk B. Hierna was op de afgebeel-de plek de bakkerij van Kraemer te vinden. Na het ver-trak van scheepswerf Boer naar het terrain van De Klop vreeses het appartementen-com-plex Merwburgh op deze locatie.

SWE

Een afbeelding van de placemat ...

Als ik denk aan scheepswerf Boer, gaan mijn gedachten uit naar de smederij bij de waortoren. Opa Jan Boer was daar toen nog de baas. De smederij was gelegen aan een gantel die stroomde tussen de dijk en de plaat waarop de waortoren is gebouwd. Handig om de gebouwe bootjes te water te laten! De toegang tot de smederij was via de dijk. Het geluid van klinkhamer was duideljk in de omgeving te horen!(BL)

Van hoefsmeejerij tot scheepswurref (vervolg)

Diëlectschrijvers vraege d'r aage wel is af: "Hoeveul mense zalle onze wekelijkse diëlectstuksies in De Maarewestreek toch wel leze?" Niet dat de schrijver z'n verhaoltjie zó belangrik vingt, maor wel wat ie d'r mee denkt te beraaie. Ommers, de doelstelling van de schrijvers van de Waarekgroep Diëlect is: Onze moedertaol vastlegge en om die te behouwe voor 't naegeslacht. Waerom vinge wij dà zó belangrik? Nou, dà's gaauw gezeed: "Omdat 't een oorspronkelijke en unieke taol is. en meer dan waerd om te bewaore." Want dat 't schielijk aan 't verdwijne is, mag duideljk weze. Onze kaainders praote 't jammer genogt al nie meer. Dà zô'n verhaoltjie toch wel is een aage leve ken gaon laaije en je onverwachs voor een verrassing kan plaetse, blijkt uit 't volgende.

Ik wier een hortie geleeje benaederd deur 'n achterneef vâ me, met de vraeg of ik me nog kon herinnere dà 'k is een verhaoltjie hâ geschreve over de scheepswurref van Leo Boer. Hij had 'r zellef 46 jaer gewaarekt. Ja, dat wis 'k nog. Dat was in maai 2014. Daer liet ie 't bij, maor hij doch dà'k 'r nog wel meer van zou hore. Twêê daege laeter lag t'r een dikke envelop i m'n briefekassie met 'n uitnôôding voor een reünie van 't bedrijf Leo Boer. Dà bestaat

inmiddels 91 jaer en d'r wazze vier jubelaorisse die 40 jaer aan êên stuk aan 't bedrijf wazze verbonge. Dat wou die fêêstelijk viere met 'n diner in 'Ross Lovel' in Rijsoord.

Zôôas sommiges d'r aaige meschie nog kanne herinnere, hê 'k zô'n 75 jaer geleeje bij de opao van Leo's, Jan Boer, de smid bij de waotertoren, een jaer of veertien gewaarekt. Hij was de grondlegger van 't bedrijf. Dus stong ik aan d'n oorsprong van de wurref, die tegewoordig op 't teraain van 'De Klop' aan de Industrieweg is te vinge. Een waarekgever van 'n florerend bedrijf met tusse de daartig en veertig waareknemers. Een paor daege laeter wier 'k gebeld deur Leo Boer zellef met de vraeg of ik toestemming wou geve om 't stuksie uit de krant: 'Van Hoefsmejerij tot Scheepswurref' wat ik eertijds schreef, en wat ingelijst op d'n directiekaomer hong, af te drukke op de placemats waerop 't diner dien aevend zou worre geserveerd.

Die toestemming hê 'k graeg gegeve, want daermee hadde aal die waarekers van Scheepswurref Boer een stuksie onvervaalst Slierechs voor d'r op taofel legge. We zijn dien aevend vorstelijk onthaold mè champagne en 'n heerlijk diner, plus blomme voor moeders, en nog veul meer. Wat een vlucht kan 'n inisjetief van 'n êênvoudige smid toch wel neme! Wat onze schrijverij wel teweeg ken brenge, hee? 't Mag ons moed geve om stug deur te gaon met onze liefhebberij, want dà me d'r zellef ok plezier aan beleve, mag duidelijk zijn. Op de foto van de placemat hiernaest kà je 't stuksie van vier jaer geleeje nog is naeleze. Zô zurregde een scheepswurref nog voor reclaome voor onze zô oorspronkelijke durrepspraot.

Jan van der Vlies